

Warszawa, dnia 14 października 2014 r.

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 16.10.14
nr. 6028, podpis. LM

Sekretariat Wicemarszałek Senatu RP
Marii Pańczyk-Pozdziej
Wpłynęło dn. 15.10.2014 r.
Nr. MP.1613 Nk.126451
Podpis. LB

PG II Mn 13/11

Pani

Maria Pańczyk – Pozdziej

Wicemarszałek Senatu

dot. BPS/043-60-2608/14

Grzegorz Wojciechowski

W odpowiedzi na przekazane przy piśmie sygn. BPS/043-60-2608/14 wspólne oświadczenie Państwa Senatorów Zdzisława Pupy, Grzegorza Wojciechowskiego, Wojciecha Skurkiewicza, Marka Martynowskiego, Andrzeja Pająka i Doroty Czudowskiej, złożone podczas 60. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, odnoszące się do przekazanej przez media krytycznej oceny, dokonanej przez sąd odwoławczy, postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie nieprawidłowości w organizacji wizyt najwyższych przedstawicieli państwa polskiego w Katyniu w 2010 r. oraz zawierające zarzuty w zakresie sprawowanego nadzoru nad tym postępowaniem i dokonanej oceny zebranych w jego toku dowodów, uprzejmie informuję, że prowadzone we wskazanej wyżej sprawie śledztwo sygn. V Ds. 34/13 Prokuratury Okręgowej Warszawa – Praga w Warszawie było objęte zwierzchnim nadzorem służbowym prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie sygn. Ap III Dsn 41/13/WP, w ramach którego nie stwierdzono, by prokuratorzy je prowadzący dopuścili się rażących błędów i zaniedbań, zarówno w zakresie jego przebiegu jak i w podjętej decyzji z dnia 20 września 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2014 r. sygn. II Kp 828/14 uchylił zaskarżone postanowienie o umorzeniu śledztwa sygn. V Ds. 34/13 Prokuratury Okręgowej Warszawa – Praga w Warszawie w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych nie będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej z Kancelarii

Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Obrony Narodowej, Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa i Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (w zakresie wizyty zaplanowanej na dzień 10 kwietnia 2010 r.) w związku z przygotowaniem i organizacją wizyt zagranicznych w Federacji Rosyjskiej: w dniu 7 kwietnia 2010 r. Pana Donalda Tuska Prezesa Rady Ministrów i w dniu 10 kwietnia 2010 r. Pana Lecha Kaczyńskiego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, tj. o przestępstwa z art. 231 § 1 kk.

Sąd odwoławczy jako główne powody uchylenia decyzji o umorzeniu śledztwa we wskazanej wyżej sprawie, wskazał brak dokonania oceny przeprowadzonych dowodów (sprowadzający się w istocie do braku należytego uzasadnienia decyzji), co uniemożliwiło dokonanie kontroli instancyjnej trafności wydanej decyzji oraz obrazę prawa materialnego w zakresie dokonanej przez prokuratorów wykładni przepisu art. 231 § 1 kk.

Sąd wskazał, że w obszernym uzasadnieniu decyzji o umorzeniu śledztwa (342 strony), brak było jednak precyzyjnego wskazania, które fakty prowadzący postępowanie uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Nie oznacza to, co podkreślił także sąd, że taka ocena dowodów nie została przez prokuratorów dokonana. Brak całościowej oceny zgromadzonych dowodów, uniemożliwił sądowi prześledzenie procesu myślowego organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze i dokonanie należytej kontroli wydanej decyzji merytorycznej.

Ponadto w rozstrzygnięciu instancyjnym sąd dopatrywał się pewnych sprzeczności w zakresie dokonanych ustaleń śledztwa i wniosków wysuwanych z przeprowadzonych dowodów. Nie podzielił także przedstawionej przez prokuratorów w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa wykładni przepisu art. 231 § 1 kk.

Rodzaj, zakres i waga stwierdzonych przez sąd odwoławczy uchybień w podjętej decyzji merytorycznej, skutkujących jej uchyleniem i przekazaniem sprawy

prokuratorowi do dalszego prowadzenia i ponownego rozpoznania, nie daje jednak podstaw do jednoznacznie negatywnej oceny działań prokuratorów we wskazanej wyżej sprawie oraz wysuwania wniosków o ich nieudolności.

Przedstawiona w oświadczeniu Państwa Senatorów relacja prasowa z posiedzenia Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, zawiera jedynie fragment ustnych motywów rozstrzygnięcia sądu, które bez odniesienia się do całościowych ustaleń w sprawie i wszystkich zagadnień, będących przedmiotem śledztwa sygn. V Ds. 34/13 Prokuratury Okręgowej Warszawa – Praga w Warszawie, nie pozwala na miarodajną i obiektywną ocenę jego przebiegu i wyniku.

Należy zauważyć, że Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie nie zakwestionował prawidłowości prowadzenia śledztwa w sprawie sygn. V Ds. 34/13 Prokuratury Okręgowej Warszawa – Praga w Warszawie, jak również kompletności materiału dowodowego. U podstaw uchylenia zaskarżonego postanowienia o umorzeniu śledztwa legła niedostateczna – zdaniem sądu – ocena prawidłowo zebranych i przeprowadzonych dowodów. Przy czym również i sąd nie ustrzegł się pewnej niekonsekwencji, stwierdzając jednocześnie w uzasadnieniu, że prokurator w ogóle nie dokonał oceny dowodów, by w innym miejscu tegoż uzasadnienia wskazać, że ocena ta była niedostateczna.

Nie można zatem zgodzić się z zarzutami dotyczącymi całkowitego zaniechania przez prokuratorów przeprowadzenia oceny dowodów i braku uzasadnienia podjętej decyzji o umorzeniu. Prokurator uzasadnił wydaną decyzję o umorzeniu śledztwa, przy czym dokonana w nim ocena dowodów była niepełna i niewystarczająca – zdaniem sądu – do dokonania kontroli odwoławczej zaskarżonego postanowienia. W szczególności nie odnosiła się do istniejących sprzeczności i budziła, w pewnym zakresie, zastrzeżenia odnośnie do wyprowadzanych na ich podstawie wniosków, na co zwrócił uwagę sąd, uchylając postanowienie o umorzeniu śledztwa w przedmiotowej sprawie.

Informuję, że skomplikowany pod względem faktycznym i prawnym charakter śledztwa prowadzonego w sprawie sygn. V Ds. 34/13 Prokuratury Okręgowej Warszawa – Praga w Warszawie, wymagał od prokuratorów wszechstronnej wiedzy,

doświadczenia i znacznego nakładu pracy. Podobnie jak i przygotowanie postanowienia o umorzeniu śledztwa, którego mankamenty w głównej mierze były przyczyną podjętej przez sąd decyzji o jego uchyleniu. Nieprawidłowości te nie miały jednak charakteru oczywiście rażących uchybień, a dokonana przez sąd ocena przebiegu postępowania w przedmiotowej sprawie nie sprowadzała się wyłącznie do krytyki działań prokuratorów i poczynionych przez nich ustaleń faktycznych i dokonanych ocen prawnych. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w istocie nie miał zastrzeżeń co do kompletności materiału dowodowego, kwestionując brak należytej oceny przeprowadzonych dowodów i dokonując częściowo odmiennych ocen w zakresie wykładni przepisu art. 231 § 1 kk.

Ponadto nadmieniam, że skomplikowany charakter sprawy nie pozwala jednoznacznie przesądzić, by dokonana przez prokuratorów ocena prawna zdarzeń, będących przedmiotem sprawy, była oczywiście niezasadna.

Prokuratorzy prowadzący śledztwo dokonali samodzielnie ustaleń w tym zakresie, uznając, że zebrany materiał dowodowy nie uzasadnia przedstawienia określonym osobom zarzutów i postawienia ich w stan oskarżenia. Podejmując decyzję o umorzeniu postępowania prokuratorzy kierowali się wyłącznie oceną zebranych dowodów (która w uzasadnieniu tej decyzji nie została prawidłowo i kompleksowo przedstawiona, co stało się powodem jej uchylenia), a nie jakimikolwiek pozamerytorycznymi okolicznościami. Natomiast wyrażenie przez sąd odwoławczy w niniejszej sprawie odmiennego poglądu w zakresie wykładni prawa, nie może być oceniane jako przejaw niekompetencji prokuratorów. Wydawanie tego rodzaju ocen, bez znajomości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jest - w mojej ocenie - nieuprawnione.

Nadmieniam również, że zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r., Nr 270, poz. 1599 z późn. zm.) prokurator przy wykonywaniu czynności jest niezależny, natomiast wydawane przez jego przełożonych polecenia nie mogą dotyczyć treści czynności. Powołane wyżej uregulowania oznaczają, że prokurator przeprowadza czynności i podejmuje decyzje samodzielnie, bez wpływu i oddziaływania zarówno z zewnątrz, jak i

przełożonych. W związku z tym jego przełożeni nie mogą wydawać mu poleceń dotyczących konkretnej sprawy, które wkraczałyby w sferę treści czynności procesowych.

Informuję, że śledztwo w sprawie sygn. V Ds. 34/13 Prokuratury Okręgowej Warszawa – Praga w Warszawie było objęte zwierzchnim nadzorem prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Warszawie sygn. Ap III Dsn 41/13/WP, w ramach którego podejmowano szereg przewidzianych w § 80 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 r. – Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 144), form nadzoru. Nadmieniam jednocześnie, że obowiązujące regulacje z zakresu nadzoru służbowego (oddział 3 rozdziału 2 powołanego wyżej regulaminu), uwzględniając zasadę niezależności prokuratorskiej, mają charakter konsultacyjno – kontrolny.

Pragnę Państwa zapewnić, że wskazania sądu odwoławczego przedstawione w uzasadnieniu postanowienia z dnia 5 sierpnia 2014 r., zostaną uwzględnione przez prokuratorów prowadzących śledztwo w niniejszej sprawie. Prokuratorzy zapoznali się także z przedstawioną przez sąd wykładnią przepisu art. 231 § 1 kk.

Z piórem
A. Seremet

Andrzej Seremet